

10+1 μυστικά για την ομαλή μετάβαση από το νηπιαγωγείο στο δημοτικό

Η έναρξη φοίτησης στην Α! Δημοτικού θεωρείται μετάβαση - ορόσημο, καθοριστική για τα παιδιά και τις οικογένειές τους. Είναι περίοδος σημαντικών αλλαγών που προκαλεί ανάμικτα συναισθήματα σε όλους.

Πηγή: iatronet.gr

Γράφει η **Φρίντα Κωνσταντοπούλου**, Ψυχίατρος παιδιών και εφήβων

Τα παιδιά στην ηλικία αυτή, ψυχοσυναισθηματικά, έχουν ηρεμήσει από τις εσωτερικές συγκρούσεις των προηγούμενων ετών και το ενδιαφέρον τους πια προσανατολίζεται στη διαδικασία της μάθησης και της κοινωνικοποίησης.

Προκειμένου να κάνουμε πιο ομαλή τη μετάβαση από το νηπιαγωγείο στο δημοτικό, αλλά και για να διευκολύνουμε την εξελικτική ωρίμανση των παιδιών οι γονείς αρκεί να έχουμε υπόψη μας τα παρακάτω:

1. Οι αλλαγές τις περισσότερες φορές προκαλούν άλλοτε, άλλου βαθμού σύγχυση και άγχος στα παιδιά. Σημαντική είναι λοιπόν, αν δεν συνεχίζει η φοίτηση του παιδιού στο, ίδιο σχολείο η εξοικείωση με το χώρο, πριν την έναρξη των μαθημάτων. Καλό θα ήταν λοιπόν, να επισκεφτούμε το σχολείο, μαζί με το παιδί, όσο το δυνατόν νωρίτερα και να ανακαλύψουμε χώρους που θα χρειάζεται να γνωρίζει ώστε να μην αγχωθεί στην πορεία π.χ. τουαλέτες, κυλικείο, βρύσες κ.τ.λ. Τα παιδιά αγχώνονται εύκολα, με πράγματα που οι ενήλικες θεωρούμε αυτονόητα.
2. Διαλέγουμε από νωρίς μαζί, την τσάντα του, τα τετράδια τα ρούχα του, κ.τ.λ. Αφήνουμε στα παιδιά τη δυνατότητα επιλογής, με την καθοδήγησή μας. Όσο νωρίτερα μάθουν να επιλέγουν, τόσο ενισχύεται η αυτοπεποίθησή τους.
3. Μετατρέπουμε την πρώτη μέρα του σχολείου σε γιορτή. Ξυπνάμε νωρίς, ήρεμοι, χαρούμενοι, χωρίς άγχος και ένταση.
4. Μαθαίνουμε από νωρίς το παιδί να ακολουθεί συγκεκριμένη ρουτίνα στις ώρες ύπνου, φαγητού, διαβάσματος. Τα παιδιά χρειάζονται πρόγραμμα, προκειμένου να μάθουν να

οργανώνονται, αλλά και να διευκολύνεται η καθημερινότητα η δική τους και της οικογένειάς τους.

5. Συμμετέχουμε στη μελέτη του παιδιού, απλά επιβλέποντάς το. Στόχος μας είναι να μάθει να διαβάζει ανεξάρτητα, όσο το δυνατόν νωρίτερα. Δεν διορθώνουμε, δεν κάνουμε για αυτά τις εργασίες τους, δεν τα πιέζουμε. Αφήνουμε τη δουλειά των εκπαιδευτικών για τους εκπαιδευτικούς.
6. Εμπιστευόμαστε τους εκπαιδευτικούς των παιδιών μας. Ας μην ξεχνάμε ότι γονείς και εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουμε κοινό στόχο την εξέλιξη των παιδιών μας. Αν για κάποιο λόγο έχουμε παράπονα, τα συζητάμε κατευθείαν μαζί τους, χωρίς να μοιραζόμαστε με το παιδί τις ανησυχίες μας. Αφήστε το παιδί να εμπιστευτεί τους δασκάλους του, έτσι ώστε να αποδώσει τα μέγιστα των δυνατοτήτων του.
7. Συζητήστε με τους εκπαιδευτικούς τυχόν δυσκολίες του παιδιού σας σε ακαδημαϊκό ή συναισθηματικό επίπεδο. Όσο πιο γρήγορα διαγνωστούν, τόσο πιο εύκολα αντιμετωπίζονται.
8. Τονώστε την αυτοπεποίθηση των παιδιών ωθώντας τα σε εξωσχολικές δραστηριότητες που αυτά θα επιλέξουν, τονίζοντας όμως ότι δε θα πρέπει να τις εγκαταλείψουν κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Τα παιδιά έχουν την τάση να εγκαταλείπουν, ειδικά όταν δυσκολεύονται, ας τα μάθουμε να μην το κάνουν.
9. Δεν ξεχνάμε ότι κάθε παιδί έχει τους δικούς του αναπτυξιακούς ρυθμούς, τις δικές του ικανότητες και δυνατότητες. Δεν τα πιέζουμε ανάλογα με τις δικές μας ανάγκες και προσδοκίες.
10. Φροντίζουμε να μην επαναλαμβάνουμε συνεχώς στο παιδί ότι πια έχει μεγαλώσει και ότι τα ανέμελα χρόνια του παιχνιδιού αποτελούν παρελθόν. Αντίθετα, πρέπει πάντα να βρίσκουμε χρόνο για παιχνίδι και επαφή με τους συνομηλίκους. Έτσι μόνο, θα αναπτύξει όλες του τις ικανότητες και θα εξελιχθεί σε ολοκληρωμένη ενήλικη προσωπικότητα.
11. Τέλος δεν ξεχνάμε ποτέ να επιβραβεύουμε τα παιδιά μας, τόσο στις επιτυχίες, όσο και στις προσπάθειές τους. Η επιβράβευση των γονιών αποτελεί πάντα το ισχυρότερο κίνητρο για την εξέλιξη των παιδιών.